

ท่านกำลังทำอะไร เพื่อช่วยศิษยาภิบาลของ ท่าน?

พระคริสตธรรมประทีป ปีที่ 6 เล่ม 20 กรกฎาคม 1954

ข้อความต่อไปนี้ได้คัดมาจากหนังสือ “ผู้รับใช้ระดับแบกหาม”

นักเทศน์หนุ่มผู้หนึ่งเพิ่งได้รับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลใหม่ ๆ ในฟิลาเดลเฟีย มีสมาชิกคนหนึ่งได้มาเยี่ยมศิษยาภิบาลใหม่ของเขาในเย็นวันหนึ่ง และได้พูดกับศิษยาภิบาลใหม่ของเขาอย่างไม่เกรงใจว่า

“ท่านเป็นนักเทศน์อ่อนแอมาก และอย่างไรก็ดีท่านคงทำงานหน้าที่นี้ไม่สำเร็จ แต่พวกเราสองสามคนได้ตกลงกันว่าจะมาร่วมกันอธิษฐานเพื่อท่านทุก ๆ เช้าวันอาทิตย์”

นักเทศน์หนุ่มผู้นั้นได้เห็นคณะอธิษฐานเพื่อท่านได้มีมากขึ้นจนถึงพันกว่าคนทุกเช้าวันอาทิตย์ ศิษยาภิบาลผู้นี้ คือ เจ. วิลเบอร์ แซพแมน โดยอาศัยคำอธิษฐานของสมาชิก ท่านได้เจริญขึ้นเป็นนักเทศน์ ที่มีชื่อเสียงที่โด่งดังที่สุดคนหนึ่งในประเทศอเมริกา

พระเจ้าได้ทรงประทานการอธิษฐาน และการถืออดอาหารให้ไว้เป็นเครื่องมือต่อสู้รบกับศัตรูมาร เรายังใช้เครื่องมือนี้มากเท่าไร เราก็ยังมีกำลังมากเท่านั้น ถ้าเราขาดการอธิษฐานจิตวิญญาณก็เดินถอยหลัง ไม่มีสิ่งใดที่จะเอามาใช้แทนการอธิษฐานและการถืออดอาหารได้ บางคนขยันทำการประกาศแต่ขาดการอธิษฐาน เขาก็กลายเป็นคนงานที่ไม่มีฤทธิ์ เราจะคิดอย่างไรกับคนตัดฟันที่พูดว่า “ผมไม่มีเวลาลับขวานเพราะมัววุ่นอยู่กับการตัดฟัน” การอธิษฐานนำมาซึ่งการมีชัย ก่อนที่จะเข้าสู่รบกันกับข้าศึก ผู้ใดที่สู้รบกันกับศัตรูมาด้วยการคุกเข่าอธิษฐาน ครั้นเขาลุกขึ้นก็เห็นว่ามารนั้น ได้ถูกตีชอกเข้าพ่ายแพ้ไปแล้ว เรามีความจำเป็นที่จะต้องเสียสละบางอย่าง จำเป็นต้องเลิกต้องตัดต้องทิ้งเพื่อช่วยให้เราแข็งแรง ตื่นตัว จลลาคมีไหวพริบอยู่เสมอ บางสิ่งเหล่านั้นไม่เป็นสิ่งที่ผิดศีลผิดธรรมแต่ประการใด แต่มันทำให้เกิดความเยือกเย็นและความเศร้าหมองขึ้นในจิตใจ เราจำเป็นต้องฝึกหัดจิตใจของเราให้แข็งแรงอยู่เสมอ

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 312 กันยายน - ตุลาคม 2006, หน้า 12.